

Sorcerers and Visions

1. Shmuel I, 28:3-5

- ג וַיָּשָׁמוּאֵל מֵת--וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיִּקְבְּרוּהוּ בְרָמָה וּבְעִירוֹ; וַשָּׂאוּל, הִסִּיר הָאֲבוֹת וְאֵת-הַיְדֻעָנִים--מִהָאָרֶץ.
- 3 Now Samuel was dead, and all Israel had lamented him, and buried him in Ramah, even in his own city. And Saul had put away those that divined by a ghost or a familiar spirit out of the land.
- ד וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים, וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשֹׁנֵם; וַיִּקְבֹּץ שָׂאוּל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיַּחֲנוּ בְּגִלְבֹּעַ.
- 4 And the Philistines gathered themselves together, and came and pitched in Shunem; and Saul gathered all Israel together, and they pitched in Gilboa.
- ה וַיֵּרָא שָׂאוּל, אֶת-מַחֲנֵה פְּלִשְׁתִּים; וַיֵּרָא, וַיַּחְרָד לְבֹו מְאֹד.
- 5 And when Saul saw the host of the Philistines, he was afraid, and his heart trembled greatly.

2. Malbim, Shmuel I, 28:3-5

ושאול הסיר את האובות כו' מן הארץ כי בחיי שמואל לא פנה לזה כי מי שכל ידרוש אל המתים, בעת שחי הרואה שהגיד לכל אחד כל משאלותיו, וגם כי בימיו היו נביאים רבים שהיו מגידים כל חפץ, אבל במות שמואל נסתם חזון ופסקה הנבואה, ויחלו העם הרוצים לדעת ההוה או העתיד לדרוש באוב וידעוני, ועל ידי כן התעורר שאול לבערם מן הארץ

3. Malbim, Shmuel I, 28:3-5

ושמואל מת ומצד זה **ויקבצו פלשתים למלחמה**, שתחלה התיראו מפני כחו של שמואל (אף שהיה דוד בתוכם) ועתה סר צל ישראל

4. Bamidbar 21:1

- א וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ-עֲרָד, יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב, כִּי בָא יִשְׂרָאֵל, דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים; וַיִּלָּחֶם, בְּיִשְׂרָאֵל, וַיִּשָּׁב מִמֶּנּוּ, שְׁבִי.
- 1 And the Canaanite, the king of Arad, who dwelt in the South, heard tell that Israel came by the way of Atharim; and he fought against Israel, and took some of them captive.

5. Rashi, Bamidbar 21:1

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי: שָׁמַע שְׁמַת אַהֲרֹן וְנִסְתַּלְקוּ עַנְנֵי כְבוֹד כו', כְּדִאִיתָא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה (דף ג'), וְעַמְלַק מְעוֹלָם רְצוּעַת מְרִדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, מִזְמָן בְּכָל עַת לְפִרְעָנוֹת:

The Canaanite... heard: He heard that Aaron had died and that the clouds of glory had departed...

6. Rav Mordechai Rogow, Ateret Mordechai, Volume I, 315

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עֲרָד יוֹשֵׁב הַנֶּגֶב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל.

הנה אז"ל במס' ר"ה מה שמרעה שמע שמע שמת אהרן ונסתלקו ענני כבוד וניתנה רשות להלחם בישראל. אהרן הוא סמל השלום וכל זמן שמתקיים שלום ואחדות בישראל ירא הוא הכנעני שהוא עמלק להלחם עם ישראל כי יודע הוא כי אז כל מחשבותיו ותחבולותיו לנגדנו לשוא המה ומתי מתחצף העמלק לעמוד לנגדנו ולערוך מלחמותיו עמנו בשעה שהוא רואה פירוד הלכות ושנאה ומחלוקת במחנה כי אז היא העת המסוגלת עבורו לחום אתנו וכמו שנאמר במגילת איכה, כל רודפיה השיגוה בין המצרים, היינו כי כל רודפי ושונאי ישראל מתי הם משיגים אותם לחום עמהם ולנצחם. בין המצרים, בשעה שנעשו בישראל מצרים וגבולים המפסיקים בין איש לדעהו ובין מחנה למחנה וכמו שיש לומר בפרשת לך בפסוק, ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט הכנעני הפרזי אז יושב בארץ. היינו כי מתי הכנעני והפרזי יושבים

בארץ במנוחה ושלוה וערשים עמנו כל מה שלבם חפץ בזמן שיש ריב וקטטה בין אברהם ולוט, המריבות והקטטות שבין אברהם ולוט נותנת הכח והעוז להכנעני והפרזי למשול בארצנו ולעשות לנו רעה ולהיפך האחדות שבינינו מדפה כח שונאינו שלא יוכלו כל כך לישוב במנוחה על מקומם. זהה הוא שאמרו ז"ל מה שמועה שמע, היינו מה שמועה שמע העמלק שנתנה בלבו הכח והעוז לבוא להלחם בישראל הלא ראה ושמע כל כך על דבר האותות והמופתים שנעשו עבור ישראל בהוציאו אותם ממצרים ואיך לא היה ירא מפני בני ישראל לגשת אצלם ולהלחם אתם ועל זה השיבו חז"ל שמע שמת אהרן היינו ששמע שנסתלק הווסר אהרן כלומר השלום והאחדות בישראל וכיון שאין שלום במחנם נסתלקו ענני כבוד, נסתלק כל הכבוד מהם מבפנים ומבחוץ כי הלא האומות אינם מבינים בפנימיות לבם של ישראל ואינם יודעים טיב ערכם ואין להם רק מה שעניניהם דואות בחיצוניותם וכיון שדואים מריבות בישראל נסתלק בהם הכבוד והמורא מפני ישראל וזה חיזק את העמלק לבוא וללחום אתנו.

7. Malbim, Shmuel I, 28:3-5

וירא שאול וירא ויחרד לבו, שעד עתה היה נכון לבו בטוח בזכות שמואל

8. Rav Moshe Sternbuch, Ta'am V'Daat, Vayishlach

ויירא יעקב מאד (ל"ב ח)

פירש רש"י להלן (פסוק י"א) „שמוא משהבטחהתני נתלכלכתי בחטא". ומבואר כאן שיעקב לא היה ירא מעצמת ידו של עשו שמוא יהרגנו, אלא היה ירא מחטאיו, וחשש שכאן במקום סכנה יקבל עונשו. וזו דרכם של צדיקים שגם בעת סכנה אינם מפחדים מן המקרה, וכל יראתם וההשתדלות שעושים אינה להצילם מן המקרה אלא כגזירת השי"ת על האדם, היא שיתבעו מהם על חטאיהם ויענשו.

9. Rav Kook, Igrot Ra'ayah, Letter 644

חיי נועם של עבודת הקודש. הנני רק רואה להוסיף כי מורך הלב, הוא ג"כ בכלל המדות האסורות, תולדות העצבות והעיפות שהננו חייבים להזהר מארסה. המושי גבורה אנו חייבים להיות כשאנחנו מכירים שכל כונתנו היא טהורה, ישרה ונכוחה ונגד ד' דרכנו. חלילה לנו, להיות חפצים דוקא להיות יוצאים ידי כל הבריות, אפילו היותר חביבות ומשובחות. ובכלל זה נוכל לקוות להצלחה ולברכת ד' בכל הגות לבבנו ופועל כפנו, לשם ד' וישראל עמו, ולעשות נחת רוח ליוצרנו, יוצר כל, ב"ה, באמת.

10. Malbim, Shmuel I, 28:3-5

ושמואל מת וישאל שאול בה' ולא ענהו וכו', ואם היה חי היה שואל את שמואל ולא הוצרך לבעלת אוב שתעלה את שמואל מקברו

11. Shmuel I, 28:6-13

ו וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה--גַּם בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים, גַּם בַּנְּבִיאִים.	6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.
ז וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְעֶבְדָיו, בְּקִשׁוּ-לִי אִשָּׁת בְּעֵלְת-אֹב, וְאִלְכָה אִלֶּיהָ, וְאֶדְרָשָׁה-בָּהּ; וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו, הִנֵּה אִשָּׁת בְּעֵלְת-אֹב בְּעֵין דּוֹר.	7 Then said Saul unto his servants: 'Seek me a woman that divineth by a ghost, that I may go to her, and inquire of her.' And his servants said to him: 'Behold, there is a woman that divineth by a ghost at En-dor.'

ח וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׂאוּל, וַיִּלְבַּשׂ בְּגָדִים אַחֲרָיִם, וַיֵּלֶךְ
הוא וּשְׁנֵי אַנְשָׁיִם עִמּוֹ, וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה
לַיְלָה; וַיֹּאמֶר, קְסוּמִי- קְסָמִי- נָא לִי בָּאוֹב,
וְהַעֲלֵי לִי, אֶת אִשָּׁר-אֲמַר אֵלַיךָ.

8 And Saul disguised himself, and put on other raiment, and went, he and two men with him, and they came to the woman by night; and he said: 'Divine unto me, I pray thee, by a ghost, and bring me up whomsoever I shall name unto thee.'

ט וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו, הֲנִה אַתָּה יֹדֵעַת אֵת
אִשָּׁר-עָשָׂה שָׂאוּל, אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת
וְאֶת-הַיִּדְּעָנִי, מִן-הָאָרֶץ; וְלָמָּה אַתָּה מְתַנַּקֵּשׁ
בְּנַפְשִׁי, לְהַמִּיתֵנִי.

9 And the woman said unto him: 'Behold, thou knowest what Saul hath done, how he hath cut off those that divine by a ghost or a familiar spirit out of the land; wherefore then layest thou a snare for my life, to cause me to die?'

י וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׂאוּל, בִּיהוָה לֵאמֹר: חַי-יְהוָה,
אִם-יִקְרָא עִוֹן בְּדָבָר הַזֶּה.

10 And Saul swore to her by the LORD, saying: 'As the LORD liveth, there shall no punishment happen to thee for this thing.'

יא וַתֹּאמֶר, הָאִשָּׁה, אֶת-מִי, אֶעֱלֶה-לָךְ;
וַיֹּאמֶר, אֶת-שְׂמוֹאֵל הַעֲלִי-לִי.

11 Then said the woman: 'Whom shall I bring up unto thee?' And he said: 'Bring me up Samuel.'

יב וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה אֶת-שְׂמוֹאֵל, וַתִּזְעַק בְּקוֹל
גָּדוֹל; וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל לֵאמֹר לָמָּה
רַמִּיתֵנִי, וְאַתָּה שָׂאוּל.

12 And when the woman saw Samuel, she cried with a loud voice; and the woman spoke to Saul, saying: 'Why hast thou deceived me? for thou art Saul.'

12. Rashi, Shmuel I, 28:6

6 And Saul inquired of the Lord, and the Lord did not answer; neither by dreams, nor by the Urim, nor by the prophets.

ו וַיִּשְׁאַל שָׂאוּל בִּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם
בְּחִלְמוֹת גַּם בְּאוּרִים גַּם בְּנְבִיאִים:

nor by the Urim: Since he had slain Nob, the priestly city, he was not answered.

גם באורים: לפי שהרג נוב עיר הכהנים, לא נענה:

13. Vayikra Rabba 26:7

וַיִּשָּׁבַע לָהּ שָׂאוּל בְּה', לָמָּה שָׂאוּל דּוֹמָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, אָמַר רִישׁ לְקִישׁ מְשַׁל לְאִשָּׁה שֶׁהִיְתָה אֶצֶל אוֹהֲבָהּ וְנִשְׁבַּעַת
בְּחַיֵּי בַעֲלָהּ, כִּד שָׂאוּל שׁוֹאֵל בָּאוֹב וַיִּדְּעֵנִי וְאוֹמֵר: חַי ה' אִם יִקְרָא עִוֹן בְּדָבָר הַזֶּה.

14. Vayikra Rabba, 26:7

וַיִּתְחַפֵּשׂ שָׂאוּל, וַעֲשָׂה חֲפָשִׁי לְמַלְכוּת

15. Shmuel I, 18:3-4

ג וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדָוִד, בְּרִית, בְּאַהֲבָתוֹ אֹתוֹ,
כְּנַפְשׁוֹ.

3 Then Jonathan made a covenant with David, because he loved him as his own soul.

ד וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו,
וַיִּתְּנֵהוּ, לְדָוִד; וּמַדְיּוֹ, וְעַד-חַרְבּוֹ וְעַד-קִשְׁתּוֹ
וְעַד-חֲגוּרוֹ.

4 And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

16. Shmuel I, 28:13-14

יג וַיֹּאמֶר לָהּ הַמְּלָאָךְ אֶל-תִּירְאִי, כִּי מָה רָאִית;
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל, אֱלֹהִים רָאִיתִי
עֲלִים מִן-הָאָרֶץ.

13 And the king said unto her: 'Be not afraid; for what seest thou?' And the woman said unto Saul: 'I see a godlike being coming up out of the earth.'

יד וַיֹּאמֶר לָהּ, מַה-תֵּאָרֶוּ, וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן
עָלָה, וְהוּא עֹטָה מְעִיל; וַיֵּדַע שָׂאוּל כִּי-שְׂמוֹאֵל
הוּא, וַיִּקַּד אַפָּיִם אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶהוּ.

14 And he said unto her: 'What form is he of?' And she said: 'An old man cometh up; and he is covered with a robe.' And Saul perceived that it was Samuel, and he bowed with his face to the ground, and prostrated himself.

17. Vayikra Rabba 26:7

וַיָּבֹאוּ אֶל הָאִשָּׁה לְלִילָהּ, וְכִי לְלִילָהּ הָיָה, אֲלֵא מְלִמֵּד שֶׁהָיָה הַשָּׁעָה אֲפֵלָה לָהֶם כְּלִילָהּ

18. Vayikra 19:31

31 Turn ye not unto the ghosts, nor unto familiar spirits; seek them not out, to be defiled by them: I am the LORD your God. לא אל-תִּפְנּוּ אֶל-הָאֲבֹת וְאֶל-הַיִּדְּעֹנִים, אֶל-תִּבְקְשׁוּ לְטַמְּאָהּ בָּהֶם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

19. Rashi, Vayikra 19:31

בעל אוב זה פיתום המדבר משחיו

One who practices the sorcery of Ov is “Pithom the sorcerer” (see Rashi [Deut. 18:11](#)); [he communes with the dead, as it were, by raising the spirit of the dead, which then] speaks from his armpit.

20. Rashi, Vayikra 19:31

וַיִּדְעוֹנֵי הַמִּכְנִיס עֵצִים חַיָּה שֶׁשָּׂמָה יָדוּעַ לְתוֹךְ פִּי וְהָעֵצִים מְדַבְּרִין

And one who practices the sorcery of] Yid’oni inserts the bone of a creature called Yido’a (see Bartenura, Mishnah Kilayim 8:5) into his mouth, and the bone speaks

21. Ibn Ezra, Vayikra 19:31

והידענים. מגזרת דעת שיבקשו לדעת העתידות

22. Ibn Ezra, Vayikra 19:31

וריקי מוח אמרו לולי שהאובות אמת גם כן דרך הכשוף לא אסרם הכתוב ואני אומר הפך דבריהם כי הכתוב לא אסר האמת רק השקר והעד האלילים הפסילים ולולי שאין רצוני להאריך הייתי מבאר דבר בעלת אוב בראיות גמורות:

The empty heads say if there were no truth in the *ovot* (ghosts) and in various magical practices, then Scripture would not have prohibited them. However, I say the reverse. Scripture would not have permitted that which was true. It only prohibited that which is false. *The idols* (elilim) and *the images* (v. 4) are proof of this. Were it not that I do not want to go on at length, I would have explained the incident of the woman who was an expert in divining by ghosts. I would have brought unquestionable proof to my explanation.

23. Ramban, Devarim 18:9

ורבים יתחסדו בנחשים לומר שאין בהם אמת כלל כי מי יגיד לעורב ולעגור מה יהיה ואנחנו לא נוכל להכחיש דברים יתפרסמו לעיני רואים ורבותינו גם כן יודו בהם כמו שאמרו בואלה שמות רבה (ויק"ר לב ב קהלת רבה י כג) כי עוף השמים יוליד את הקול (קהלת י כ) זה העורב וחכמת הטיארין העופות בלשון ערב טאי"ר וחכמי העופות יקראו טיארין ועוד מוזכר מזה הענין בגמרא (גיטין מה) אבל יש לענין הזה סוד וכבר הודענו (ויקרא יח כה) כי יש למזלות שרים ינהיגו אותם והם נפשות לכדורי הגלגלים ושרי זנב וטלה הקרובים לארץ והם הנקראים נגידי התלי יודיעו העתידות ומהם נעשים סימנים בעופות שבהם יודיעו עתידות ולא לזמן גדול ולא עתידות רחוקות יגידו רק בעתידות הקרובות לבא יודיעו מהם בקול העוף בקראו בקול מר על מת ומהם בפרישות כנפיו והוא שאמר יוליד את הקול למגידים בקולם ובעל כנפים לרומזים בכנפיהם וכל זה איננו תועבה בעמים אבל חכמה תחשב להם וכך אמרו (במדב"ר יט ג) ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם (מלכים א ה י) מה היתה חכמתן של בני קדם שהיו יודעין וערומים בטייר וכן יאמר הכתוב (ישעיהו ב ו) כי מלאו מקדם ועוננים כפלשתים והנה שלמה למד זה בכלל חכמותיו והידיעה היא הבנת הצפוף והערמה לסבור ענין בפרישות הכנפים וכאשר כלל הכתוב המעוננים והקוסמים עם התועבות הנזכרות חזר ופירש (דברים י"ח:י"ד) הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו כי חכמתם לדעת הבאות ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך יאמר הנה אסר לך השם המעשים האלה הנזכרים בעבור שהם תועבות לפניו ובגללם הוריש הגוים ההם מפניך ואסר לך הנחשים והקוסמים בעבור שעשה לך מעלה גדולה לתתך עליון על כל גויי הארץ שיקים בקרבך נביא ויתן דבריו בפיו ואתה תשמע ממנו מה יפעל אל ולא תצטרך אתה בעתידות אל קוסם ומנחש שיקבלו אותם מן הכוכבים או מן השפלים בשרי מעלה שאין כל דבריהם אמת ולא יודיעו בכל הצריך אבל הנבואה תודיע חפץ השם ולא יפול דבר מכל דבריה והוא שיפרש (דברים י"ח:כ"ב) הוא הדבר אשר לא דברו ה' והנה אתה חלקו וסגולתו שומע עצתו מפיו והם חלק המזלות הולכים אחריהם וזה טעם לא כן נתן לך ה' אלהיך שלא נתן לך כאשר נתן להם כטעם אשר חלק ה' אלהיך אותם לכל העמים (דברים ד':י"ט) כאשר פירשתי (ויקרא יח כה) ובספרי (שופטים קעד) אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו שמא תאמר להם יש במה לשאול ולי אין לי לשאול תלמוד לומר ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך והנה זו ראייה בכל מה שפירשנו כי הנחשים שורש דבר נמצא בס' ולכן היה לישראל טענה במניעה מהם:

Now, many scholars dispose themselves to be liberal with regard to these enchantments by saying that there is no truth in them whatsoever, for who tells the raven or the crane what will happen? But we cannot deny matters publicly demonstrated before the eyes of witnesses. Our Rabbis also, acknowledged their existence, as they have said in Eileh Shemoth Rabbah: *“For a bird of the air shall carry the voice — this refers to the raven and the craft of tiarin.”* Birds in Arabic are called *tiar* and those versed in the divination of birds are called *tiarin*. This subject is also mentioned in the Gemara.

But there is a secret to this matter. We have already made known that the constellations have lords that lead them, these being “the souls” of the circuits of the spheres, and the lords of the tail and [head of] Aries (the Ram) are near the earth, these being termed “the princes of the quiver,” that make the future known. It is through them that the signs in the birds indicate things to come, not for long duration or distant future do they tell, but only of events that are about to happen. Some make them known by utterance of bitter sounds [resembling wailing] over the dead, and some by spreading their wings. This is what has been said, *for a bird of the air shall carry the voice* [a reference] to those who suggest by their wings. Now all this is not considered abominable for the nations, instead it is considered wisdom for them. Thus the Rabbis have said: *“And Solomon’s wisdom excelled the wisdom of all the children of the east. What was the wisdom of the children of the east? They were wise and crafty in divination of birds.”* Similarly it is stated in Scripture, *for they are replenished from the east, and with soothsayers like the Philistines.* And Solomon learned all this as part of his wisdom. Now, the knowledge [referred to by the Midrash] is understanding the chirping of birds, and “the craftiness” to explain a matter through spreading wings.

Now, when Scripture included the diviner by clouds and the [other] diviners with the abominations mentioned, it reverted and explained, *these nations, that thou art to dispossess, hearken unto diviners [by clouds], and unto [other] diviners* for their wisdom is to know future events, *but as for thee, the Eternal thy G-d hath not suffered thee so to do.* Scripture is thus stating, “G-d has prohibited you these specified practices [such as passing a child through the fire] because they are abominations before Him and because of them He drove these nations out from before you. He further forbade the enchanters and the diviners to you, because He gave you great eminence in setting you *on high above all the nations of the earth*, in that He will raise up a prophet in the midst of you and place His words in his mouth and you will hear from him what G-d will do. To know the future it will be unnecessary for you to resort to a diviner or soothsayer who receives [the knowledge] from the stars or from the lower powers among the lords of above, whose words are not all true and who do not provide all necessary information. But prophecy informs us of G-d’s desire and not one of its words will fall to the earth.” It is this which Scripture explains [that if ever an ostensible prophecy does not come to pass], *that is the thing which the Eternal hath not spoken.* Thus you are His portion and His treasure, hearing His counsel from His mouth, while theirs is the portion of the constellations which they follow, this being the sense of the verse, *but as for thee, the Eternal thy G-d hath not suffered thee so to do.* This is the meaning of, *which the Eternal thy G-d hath allotted unto all the peoples*, as I have explained. And in the Sifre the Rabbis have said: *“They hearken unto diviners [by the clouds] and [other] diviners.* Perhaps you will say, ‘They have a source from which to inquire [about the future] and I have nothing [from which] to inquire.’ Scripture therefore states, *but as for thee, the Eternal thy G-d hath not suffered thee so to do.*” This is proof to all what we have explained that with respect to the diviners some *root of the matter is found in* them, and therefore Israel had a [legitimate] complaint in being enjoined from making use of them [i.e. the diviners].

24. Malbim, Shmuel I, 28:12

הלא חכמינו זכרונם לברכה באגדותיהם ספרו מעשה אוב שהיה נוהג עדיין בימי חכמי המשנה והתלמוד, והעידו שהיה בכחם להעלות הנפשות מקבריהם ממש, ואמרו שהמעלה רואה והנשאל שומע את קולו, ואמרו שאם הנשאל הוא הדיוט עולה וראשו למטה ואם הוא מלך עולה כדרכו, וכל זה ספרו מצד שהיתה המלאכה הזאת נודעת, נוהגת בימיהם, וידעו כל סגולותיה.

Surely *Chazal* in their *Aggadot* tell stories regarding acts of sorcery that still took place in the days of the Sages of the Mishna and the Talmud, and they testify that these sorcerers were able to actually raise souls from their graves. And they said that he who raises the dead can see him, and the person who made inquiry can hear his voice. And they said that if the person making the inquiry was a common person, he [the dead] would rise upside down, and if he were the king, he would rise right side up. They said all this because these arts were known and practiced in their day, and they were familiar with all their qualities.

25. Vayikra 20:6, 26, 27

- ו וְהַנְּפֹשׁ, אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל-הָאֵבֶת וְאֶל-הַיְדֹעֲנִים, לְזֹנֹת, אַחֲרֵיהֶם--וְנִתַּתִּי אֶת-פְּנֵי בְנִפְשׁ הַהוּא, וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקִּרְבֵּי עַמּוֹ.
- 6 And the soul that turneth unto the ghosts, and unto the familiar spirits, to go astray after them, I will even set My face against that soul, and will cut him off from among his people.
- כּו וְהִיִּיתֶם לִי קְדוֹשִׁים, כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה; וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים, לְהִיּוֹת לִי.
- 26 And ye shall be holy unto Me; for I the LORD am holy, and have set you apart from the peoples, that ye should be Mine.
- כז וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה, כִּי-יִהְיֶה בְהֶם אוֹב אוֹ יְדֹעֲנִי--מוֹת יוֹמָתוֹ; בְּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אֹתָם, דְּמֵיהֶם בָּם.
- 27 A man also or a woman that divineth by a ghost or a familiar spirit, shall surely be put to death; they shall stone them with stones; their blood shall be upon them.

26. Devarim 18:10-13

- י לֹא-יִמְצָא בָּךְ, מְעַבֵּיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ, קֹסֵם קֹסָמִים, מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף.
- 10 There shall not be found among you any one that maketh his son or his daughter to pass through the fire, one that useth divination, a soothsayer, or an enchanter, or a sorcerer,
- יא וְחָבֵר, חָבֵר; וְשָׂאֵל אוֹב וְיְדֹעֲנִי, וְדָרַשׁ אֶל-הַמְּתִים.
- 11 or a charmer, or one that consulteth a ghost or a familiar spirit, or a necromancer.
- יב כִּי-תוֹעֲבֹת יְהוָה, כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹהִים; וּבִגְלָל, הַתּוֹעֲבֹת הָאֵלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ.
- 12 For whosoever doeth these things is an abomination unto the LORD; and because of these abominations the LORD thy God is driving them out from before thee.
- יג תָּמִים תִּהְיֶה, עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
- 13 Thou shalt be whole-hearted with the LORD thy God.

27. Rambam, Igrot HaRambam, An Epistle to the Sages of the city of Marsiliyya

וזו היא שאבדה מלכותנו והחריבה בית מקדשנו והאריכה גלותינו והגיעתנו עד הלום. שאבותינו חטאו ואינם, לפי שמצאו ספרים רבים באלה הדברים של דברי החוזים בכוכבים, שדברים אלו הם עיקר עבודה זרה, כמו שביארנו בהלכות עבודה זרה, טעו ונהו אחריהן, ודימו שהם חכמות מפוארות ויש בהן תועלת גדולה, ולא נתעסקו בלמידת מלחמה ולא בכיבוש ארצות, אלא דמו שאותן הדברים יועילו להם. ולפיכך קראו אותם הנביאים סכלים ואווילים. ודאי סכלים ואווילים היו, ואחרי התוהו אשר לא יועילו הלכו.

28. Rabbi Samson Raphael Hirsch, Vayikra 19

But both the mental and moral defilement which is sought by the ov and the yid'oni and in consulting them, are the absolute opposite of that sanctity which forms the contents of this chapter, and which is nothing other than the freest placing, - with complete consciousness of what one is doing, and completely of one's own freewill, - the whole of oneself and one's actions ready for the dictates of God's will as revealed in His Torah... But this is the opposite of the ov and the yid'oni. Paying attention to the oracle of some imagined unfree power of the night, placing the exalted morally free human being under the ban of blind sophistry is defilement and leads to defilement.

29. Rabbi Eliezer Kashtiel, Neviim Tovim, Shmuel, 386

כאשר המלך פונה לנביא או לאורים ולתומים, כוונתו לדעת מה מוטל לעשות בנקודת זמן מסוימת, ולא לשאוב מידע על העתיד כדבר מוכתב וקבוע מראש. במסגרת הבחירה החופשית שלנו, יש לנו ספקות ולבטים, ואנו מבקשים הדרך כיצד להנהיג את החיים, כאשר הדגש אינו על השאלה "מה יהיה בעתיד?". בכלל, כשהנביאים מדברים על העתיד, הם בדרך כלל מדברים בקווים כלליים ומתייחסים לטווח הארוך, באופן שעדיין מותר מקום רב לבחירה החופשית ולעשייה בהווה. יתר על כן: כשמושמעת נבואת פורענות, מטרתה לעורר לתשובה, ואם העם מתקן את דרכיו אזי הנבואה לא תתקיים (ראה הקדמת הרמב"ם למשנה, מהדורת הרב שילת, עמ' לג-לד). להיות קדושים פירושו של דבר להיות בני חורין, שלוקחים אחריות מוסרית על חייהם.

30. Sefer Hachinuch, Mitzvah #255

מָה שֶׁכָּתְבֵנוּ בְּאִסּוּר מְנַחֵשׁ וּמְעוֹנֵן (מצוה רמט), וּמְכַיֵּן שֶׁכֵּל אֱלוֹי הַהִבְלִים גּוֹרְמִין לוֹ לְאָדָם לְהַנִּיחַ דַּת הָאֱמֶת הָעִקְרִית וְאֲמוּנַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וַיִּפְנֶה אַחֵר הַהִבְל וַיִּחְשֹׁב כִּי כָּל אֲשֶׁר יִקְרָהוּ יִהְיֶה עָלָיו דֶּרֶךְ מִקְרָה, וְשִׁיחֵיָהּ בְּיָדוֹ לְהִטִּיב לְעַצְמוֹ וּלְסִלֵּק מֵעָלָיו כָּל נֶזֶק בְּאוֹתוֹן שְׂאֵלוֹת וְתַחֲבִלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה, וְכֵן זֶה אֵינְנוּ שׂוֹה לֹ, כִּי הַכֹּל נִגְזָר מֵאֵת אֲדוֹן הָעוֹלָם, וּלְפִי מַעֲשֵׂה הַכֹּפֶשׁ אוֹ הַחֲטָא אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאָדָם יִתְחַדְּשׁוּ עָלָיו מַעֲשִׂים אִם טוֹב וְאִם רָע, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב (איוב לד יא) כִּי פֶעַל אָדָם יִשְׁלֵם לוֹ. וְעַל זֶה רָאוּי לוֹ לְאָדָם לְהַכִּיֵּן כָּל מַחֲשָׁבוֹתָיו וּלְכַנּוֹן כָּל דְּרָכָיו, וְזוֹ הִיא מַחֲשָׁבַת כָּל אָדָם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַטּוֹבִים. וְעוֹד שְׂיֵשׁ בְּעֵנָן זֶה שֶׁל אוֹב וַיִּדְעוּנֵי צַד עֲבוֹדָה זָרָה.

The root of this mitzva is what we wrote regarding the prohibition of divination. All these nonsensical matters cause a person to abandon true religion and belief in God, and turn to nonsense and think that everything that happens to him happens by chance, and that he is capable of bettering his situation and removing from himself all harm through those inquiries and those strategies that he follows. All this is worthless, as everything is decreed by the Master of the universe. And in accordance with his fitting actions or sins good or evil things happen to him, as it is stated: "For the work of a man will He requited unto him" (Iyyov 34:11). And to this it is fitting that a person set his thoughts and direct his ways. This is the thought of every member of the good people of Israel. And furthermore, ov and yid'oni have an aspect of idol worship.

31. Rashi, Devarim 18:13

תמים תהיה עם ה' אלהיך: התהלך עמו בתמימות
ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה
שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו:

Be wholehearted with the Lord, your God: Conduct yourself with Him with simplicity and depend on Him, and do not inquire of the future; rather, accept whatever happens to you with [unadulterated] simplicity and then, you will be with Him and to His portion. — [Sifrei]

32. Rav Eliyahu Dessler, Michtav Me'Eliyahu, Volume 5, 110

אבל התמים הוא זה שהרים את עצמו למדרגה עליונה אשר בה האמת נעשית לו כטבע שני. איש כזה אינו צריך להיוועץ עם שכלו כי לבו ונפשו נעשו אמיתיים והוא כבר "הולך בדרך הישר מעצמו" כמש"כ מהר"ל. ומאחר והוא אמיתי והקב"ה חותמו אמת נמצא שהוא תמיד "עם הקב"ה", ואין לו ענין כלל להתחכם לדעת עתידות כי בכל מה שנותן לו ה' הוא שבע רצון. ומכיון שהוא דבוק עם ה' מקבל קיום נצחי מן ה'.

33. Vayikra 21:1

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אֲמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן; וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמְיוֹ. 1 And the LORD said unto Moses: Speak unto the priests the sons of Aaron, and say unto them: There shall none defile himself for the dead among his people;

34. Rav Eliezer Kashtiel, Sefer Shmuel, 389

עם ישראל איננו בונה את תפיסות העולם שלו מתוך יצירת קשר עם גופות וגוויות, עצמות וקברים, גם לא מידיעות מסתוריות על העתיד לקרות, אלא דווקא מקדושת החיים, מאהבת החיים, מהמחשבה ומהמעשה. מי שמיאוש מקדושת החיים משקיע עצמו במתים, אבל אנו הצטוונו להיות קדושים בחיינו, להאמין בחיים, בבחירה ובחירות המסורים בידינו. הכהנים – הרחוקים מן המוות – נושאים את דגל אהבת החיים, והם מקור החכמה והעצה.

35. Shmuel I, 28:15-25

טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל, לָמָּה הֲרַגְנִי
לְהַעֲלוֹת אֹתִי; וַיֹּאמֶר שָׂאוּל צַר-לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי, וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-
עֲנֵנִי עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלָמוֹת,
וְאֶקְרָא לְךָ, לְהוֹדִיעַנִי מָה אֶעֱשֶׂה.

טז וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, וְלָמָּה תִּשְׁאַלְנִי: וַיְהִי
סָר מֵעָלַיךָ, וַיְהִי עָרֶךְ.

יז וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ, כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי; וַיִּקְרַע
יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶךָ, וַיִּתְּנָה לְרַעַף לְדָוִד.

יח כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה, וְלֹא-עָשִׂיתָ
חֲרוֹן-אָפוֹ בְּעַמְלֶק; עַל-כֵּן הִדְבֵּר הַזֶּה, עָשָׂה-לְךָ
יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה.

יט וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ, בְּיַד-
פְּלִשְׁתִּים, וּמַחֵר, אֲתָה וּבְנֵיךָ עִמִּי; גַּם אֶת-
מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן יְהוָה בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים.

כ וַיִּמָּהַר שָׂאוּל, וַיִּפֹּל מְלֵא-קוֹמָתוֹ אַרְצָה,
וַיִּרָא מְאֹד, מִדְּבָרֵי שְׁמוּאֵל; גַּם-כָּח, לֹא-הָיָה
בּוֹ--כִּי לֹא אָכַל לֶחֶם, כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה.

כא וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל, וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל
מְאֹד; וַתֹּאמֶר אֵלָיו, הִנֵּה שָׁמְעָה שְׁפָתֶיךָ
בְּקוֹלִיךָ, וְאִשִּׁים נִפְשֵׁי בְּכַפִּי, וְאֶשְׁמַע אֶת-דְּבָרֶיךָ
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי.

כב וַעֲתָה, שְׁמַע-נָא גַם-אֶתָּה בְּקוֹל שְׁפָתֶיךָ,
וְאִשְׁמָה לְפָנֶיךָ פַת-לֶחֶם, וְאִכּוֹל; וַיְהִי בָדָּ כָח,
כִּי תֵלֵךְ בַּדֶּרֶךְ.

כג וַיִּמָּאֵן, וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל, וַיִּפְרְצוּ-בּוֹ עֲבָדָיו
וְגַם-הָאִשָּׁה, וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם; וַיִּקָּם, מִהָאָרֶץ,
וַיֵּשֶׁב, אֶל-הַמֶּטָּה.

כד וְלֹאִשָּׁה עֵגֶל-מֵרֶבֶק בַּבַּיִת, וַתַּמְהַר
וַתִּזְבַּחַהּ; וַתִּקַּח-קֶמַח וַתֵּלֶשׁ, וַתִּפְּחֶהּ מִצּוֹת.

כה וַתָּגֵשׁ לְפָנֵי-שָׂאוּל וּלְפָנֵי עֲבָדָיו, וַיֹּאכְלוּ;
וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ, בַּלַּיְלָה הַהוּא.

15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.'

16 And Samuel said: 'Wherefore then dost thou ask of me, seeing the LORD is departed from thee, and is become thine adversary?

17 And the LORD hath wrought for Himself; as He spoke by me; and the LORD hath rent the kingdom out of thy hand, and given it to thy neighbour, even to David.

18 Because thou didst not hearken to the voice of the LORD, and didst not execute His fierce wrath upon Amalek, therefore hath the LORD done this thing unto thee this day.

19 Moreover the LORD will deliver Israel also with thee into the hand of the Philistines; and to-morrow shalt thou and thy sons be with me; the LORD will deliver the host of Israel also into the hand of the Philistines.'

20 Then Saul fell straightway his full length upon the earth, and was sore afraid, because of the words of Samuel; and there was no strength in him; for he had eaten no bread all the day, nor all the night.

21 And the woman came unto Saul, and saw that he was sore affrighted, and said unto him: 'Behold, thy handmaid hath hearkened unto thy voice, and I have put my life in my hand, and have hearkened unto thy words which thou spokest unto me.

22 Now therefore, I pray thee, hearken thou also unto the voice of thy handmaid, and let me set a morsel of bread before thee; and eat, that thou mayest have strength, when thou goest on thy way.'

23 But he refused, and said: 'I will not eat.' But his servants, together with the woman, urged him; and he hearkened unto their voice. So he arose from the earth, and sat upon the bed.

24 And the woman had a fatted calf in the house; and she made haste, and killed it; and she took flour, and kneaded it, and did bake unleavened bread thereof;

25 and she brought it before Saul, and before his servants; and they did eat. Then they rose up, and went away that night.

36. Radak, Shmuel I, 28:20

מלא קומתו. מהפחד שהיה לו שהפחידו שמואל והכניס בלבו מדבריו של שמואל ומפני שלא אכל לחם כל היום ההוא וכל הלילה ולא היה בו כח וגם לא רצה שיקימוהו מן הארץ לרוב דאגתו:

37. Shmuel I, 28:15

טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל, לָמָּה הֲרַגְנִי
לְהַעֲלוֹת אֹתִי; וַיֹּאמֶר שָׂאוּל צַר-לִי מְאֹד
וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי, וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עֲנֵנִי
עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלָמוֹת, וְאֶקְרָא לְךָ,
לְהוֹדִיעַנִי מָה אֶעֱשֶׂה.

15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.'

38. Shmuel II, 28:14

יד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גָּד, צַר-לִי מְאֹד; נִפְלְאָה-נָא בְיַד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמָיו, וּבְיַד-אָדָם אַל-אֶפְלָה.	14 And David said unto Gad: 'I am sore distressed; let us fall now into the hand of the LORD; for His mercies are great; and let me not fall into the hand of man.'

39. R' Yehuda Leib Ginzberg, Mussar Haniviim, Shmuel I, 28

באותה שעה והחיה את שמואל כדי לומר לו את הנבואה הזאת כי הקב"ה הרי מתרחם על האדם גם בעת עשיית העבירה אם יש לו צער בזה כמו שאמרו בב"ק ע"ט ע"ב גבי תשלומי ד' וח' דשור שהלך ברגליו חמשה שה שהרכיבו על כתיפו ארבעה — הרי דהתורה הקילה בהעונש של גניבת השה מפני שהיה לו צער מזה שהרכיבו על כתיפו

והנראה לנו ליישב את הדבר הזה כן דהנה הקב"ה ראה עד כמה היה גדול צערו של שאול עד שמתמת הצער בא לידי עבירה ודרוש באוב בדבר שהוא השתדל הרבה שלא תתפשט העבירה הזאת בישראל כי הוא הרי הסיר את האובות ואת הידעונים מהארץ ולכן מחמת צערו הגדול חס עליו המקום

40. Vayikra Rabba, 26:7

אמר ליה ואין מיערבך, אמר ליה אין ערקות את משתזיב, ואם את מקבל עליך מדת הדין (שמואל א כח, ט): מחר אתה ובניך עמי, מאי עמי, אמר רבי יוחנן עמי במחיצתי.

Saul said to Samuel: "What if I run away?" Samuel said: "If you run away, you will be saved; but if you accept this judgment upon yourself, you and your sons will be with me tomorrow, in my portion [in the next world]."

נטל שלשה בניו ויצא למלקמה. אמר ריש לקיש, באותה שעה קרא הקדוש ברוך הוא למלאכי השבת ואמר להם באו וראו בריה שבראתי בעולמי, בנהג שבועלם אדם הולך לבית המשתה אינו מוליך בניו עמו, מפני מראית העין, ונה יוצא למלקמה ויודע שנהרג, ונטל בניו עמו, ושמם על מדת הדין שפוגעת בו.

41. R' Yehuda Leib Ginzberg, Mussar HaNeviim, Shmuel I, 30

עתה כשהלך שאול במלחמה אף שידע שהוא ובניו ימותו שם, ואפשר היה לו לחצול את עצמו ולא הציל בכדי שלא תצא מזה רעה להעם, הרי בזה עשה את חובת המלך המוטלת עליו בצדקות יתרה, לכן בזה חיתה כפרה על חטא הראשון שלו, ולפיכך זכה אחר מיתתו להיות במחיצת אחת עם שמואל הנביא

ועוד טעם יש בזה, שהרי בזה חיתה תשובת המשקל במה שחטא כי הרי מבואר בעיקרים דהחילוק שבין חטא שאול במעשה של מחיית עמלק לחטא דוד במעשה דבת שבע הוא בזה, ששאול חטא בדבר הנוגע למלכותו לכן נענש בעונש חמור, אבל דוד חטא בדבר אחר שאינו מענין המלוכה לכן נשאר על משמרתו. וחנח

42. Shmuel I, 28:6,15

וַיִּשְׁאַל שְׂאוּל בַּיהוָה, וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה--גַּם בַּחֲלֻמוֹת גַּם בְּאוּרִים, גַּם בְּנְבִיאִים.	6 And when Saul inquired of the LORD, the LORD answered him not, neither by dreams, nor by Urim, nor by prophets.

טו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל, לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי; וַיֹּאמֶר שְׂאוּל צַר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי, וַאֲלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עֲנִי עוֹד גַּם בְּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלֻמוֹת, וְאֶקְרָאָה לָךְ, לְהוֹדִיעַנִי מָה אֶעֱשֶׂה.	15 And Samuel said to Saul: 'Why hast thou disquieted me, to bring me up?' And Saul answered: 'I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets, nor by dreams; therefore I have called thee, that thou mayest make known unto me what I shall do.'

43. Rashi, Shmuel I, 28:15

גם ביד הנביאים גם בחלומות. אבל באורים ותומים לא אמר לו, ואף על פי ששאל בהם כמו שאמור למעלה, שהיה בוש ממנו על שהרג נוב עיר הכהנים:

neither through the prophets nor through dreams: But he did not tell him of the Urim and Tummim, even though he had inquired of them, as it is stated above (v. 6), for he was ashamed of it, since he had slain Nob the priestly city.

44. Brachot 12b

ואמר רבה בר חיננא סבא משמיה דרב כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו מוחלין לו על כל עונותיו שנאמר (יחזקאל טז) למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם ה' אלהים דילמא צבור שאני אלא מהכא (שמואל א כח) ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ויאמר שאול צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי וה' סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים גם בחלומות ואקראה לך להודיעני מה אעשה ואילו אורים ותמים לא קאמר משום דקטליה לנוב עיר הכהנים ומנין דאחילו ליה מן שמיא שנאי (שמואל א כח) <ויאמר שמואל אל שאול >[ו]מחר אתה ובניך עמי וא"ר יוחנן עמי במחיצתי

Raba b. Hinena the elder further said in the name of Rab: If one commits a sin and is ashamed of it, all his sins are forgiven him, as it says, That thou mayest remember and be confounded, and never open thy mouth any more, because of thy shame; when I have forgiven thee all that thou hast done, saith the Lord God. Perhaps with a whole congregation the case is different? — Rather [we derive it] from here: And Samuel said to Saul, Why hast thou disquieted me to bring me up? And Saul answered, I am sore distressed; for the Philistines make war against me, and God is departed from me, and answereth me no more, neither by prophets nor by dreams; therefore I called thee that thou mayest make known unto me what I shall do. But he does not mention the Urim and Thummim because he had killed all [the people of] Nob, the city of the priests. And how do we know that Heaven had forgiven him? — Because it says, And Samuel said . . . Tomorrow shalt thou and thy sons be with me, and R. Johanan said: 'With me means, in my compartment [in Paradise].